

ТЕОДОР ТРАЯНОВ

ЛУНЕН ВОАЛ

chitanka.info

*Склонява есенния лес главата си
над рамото на нощна самота,
луната в лъстен танец се понася
на сенчести задремали листа.*

*Лети, безкраен бял воал развява,
но в миг притихва шеметна игра,
в светливите извиви се явява
отсянката на майската зора:*

*скръбта говори в царствена осанка,
ням укор мъртви устни е сковал,
в леса по тъмни върхове и гранки
загасва бавно сребърен воал.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.